

A látható hiány

[2011. június]

Egy nagy ollóval vágtak most körül,
Kiszabtak rendesen, már nem is látszom.
Margók, sablonok, vonalak
Beszűkítették tarka kis világom.
Egy nagy radírral gyorsan kitörültek,
Meggondoltak, mert folyton növekedtem,
Áthúztak, átszínezték, átfirkáltak,
Mert végül, sajnós, nem úgy sikerültem.
Nem fogott rajtam a korrektor,
Túl harsány voltam, színes és erős,
Nem segített a fehér ceruza,
Nem lettem mégsem menő divathős.
Dühömben átütöttem, kilyukadtam,
De nem téptek ki mégse mindenestől,
Mert megszámozva voltak a lapok,
Kivágtak engem ebből a füzetből.
S most? nem tudom, mert megkétszereződtem:
Az ottmaradt hiány lett láthatóbb,
S én vágva, gyűrve láthatatlan lettem.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Lónhárt Melinda

Látó Szépirodalmi Folyóirat